

IN MEMORIAM HENK LUIF

Op 3 juni j.l. is Henk Luif, directeur bureau KNTV, overleden. Ter nagedachtenis schets ik u hoe ik hem heb leren kennen en welk contact tussen ons en onze organisaties is gegroeid.

Medio november 1978 was ik werkzaam aan de Stedelijke Muziekschool te Beverwijk. In een persoonlijk onderhoud deelde de directeur, André Kaart, mij mede dat in de arbeidsrechtelijke situatie van al het personeel per 1 januari 1980 een wijziging zou worden aangebracht. Wij zouden overgaan van privaatrechtelijk naar publiekrechtelijk en waren voortaan een Gemeentelijke Muziekschool. Vele voordelen zouden hierbij ontstaan, zoals pensioenopbouw bij het ABP en een ontslagregeling van ambtenaren, indien in de toekomst onverhoopt een ontslag aan de orde zou komen.

Omdat de VLS in die tijd uitsluitend een beroepsorganisatie was, had ik mij voor mijn muziekschoolbaan aangesloten bij de vakbond KNTV. Leden van de KNTV hadden bereikt dat de KNTV naast beroepsorganisatie ook vakbond was geworden. Om leden van advies te voorzien bij vragen over hun individuele rechtspositie werd een gespecialiseerde functionaris aangetrokken. Tijdens kantooruren belde ik de KNTV en kreeg Henk Luif aan de telefoon, die net in de functie van directeur van het bureau was benoemd. Hierdoor kon ik informatie verkrijgen over de naderende verandering in mijn rechtspositie. Zo ontstond het eerste contact.

Henk Luif was ook een van de founding fathers van de CAO-Kunsteducatie (voorheen CAO Kunstzinnige Vorming) en van het Sociaal Fonds Kunst Educatie.

Door deze ontwikkelingen maakte de KNTV een geweldige ledengroei door en vertegenwoordigt nu ca. 3.500 leden. Omdat representativiteit aan de onderhandelingstafel een belangrijk fenomeen is, was de betekenis van de KNTV als vakbond groot.

Op initiatief van Henk Luif heeft het bestuur aansluiting gezocht bij de overheidscentrale CMHF om voor haar leden de belangen te behartigen die werkzaam zijn in gemeentelijk- of provinciaal dienstverband. Door al zijn persoonlijke initiatieven groeide de organisatie KNTV uit tot een belangwekkende vakbond. Het veld kon niet meer zonder deze specialist.

Bij mijn aantreden in 1988 in het VLS-bestuur kreeg ik de portefeuille Individuele Rechtspositie en Arbeidsvoorwaarden toegeschoven. Zo leerde ik binnen afzienbare tijd Henk Luif als collega kennen. In het circuit van gemeentelijk- en provinciaal overleg i.v.m. reorganisaties, veroorzaakt door politieke besluitvorming, schoof ik voor VLS-leden aan aan de onderhandelingstafel voor collectieve belangenbehartiging. Het spel en de techniek was mij nog niet goed bekend. Henk Luif heeft zich door collegialiteit, informerend gedrag, tijdens lopende schorsingen bij heftige onderhandelingen explicatie verstrekkend over de ontstane situatie en altijd volstrekt recht door zee als een uitstekende mentor opgesteld.

Door mijn scholing en ontwikkeling als CMHF-onderhandelaar in het veld van het regulier onderwijs, door mijn bestuurlijke deelname namens de MHP in twee regionale besturen Arbeidsvoorziening en de onder het Centraal Bestuur Arbeidsvoorziening ressorterende Sectorcommissie Artiesten en Musici, behartigde ik de belangen op dit dossier mede voor KNTV-leden.

Al deze ontwikkelingen en activiteiten intensiverden de contacten tussen de twee zusterorganisaties, met name tussen Henk en mij. Omdat wij fysiek niet bij alle vergaderingen en onderhandelingen

aanwezig konden zijn, namen wij over en weer de belangenbehartiging voor onze leden voor onze rekening. Dit veroorzaakte veel bilateraal overleg.

Omdat wij allebei beschikten over dezelfde mentaliteit, ontdekten wij vrij snel dat -om ons werk klaar te krijgen en vergaderingen voor te bereiden- werken in de kleine uurtjes als heel normaal werd ervaren. Over een reeks van jaren hebben wij na 12 uur 's nachts nog vele informerende- en probleemoplossende gesprekken voor onze leden gevoerd. Vanzelfsprekend groeide het contact ook naar gesprekken waarbij niet alleen zakelijke onderwerpen tegen het licht werden gehouden. Allebei met de beentjes op tafel en nippend aan een glas wijn (gemeenschappelijke hobby) groeide een collegiaal vriendschappelijk contact.

Mijn oudste dochter werd benoemd in het Algemeen Bestuur van de KNTV. Hierdoor ontstond een nieuw facet van toenadering tussen Henk en mij. Des te meer deed het mij verdriet van hem te vernemen dat zijn gezondheid te wensen overliet. Eind oktober vorig jaar vertelde hij mij dat een kwaadaardige ontwikkeling bij hem was waargenomen aan zijn pancreas. Met diep respect heb ik aan de zijlijn waargenomen hoe Henk met al zijn intelligentie, geestkracht en positieve instelling er absoluut van overtuigd was deze ziekte te overwinnen. Namens de VLS heb ik ter ondersteuning en als blijk van medeleven hem op zijn huisadres een bloemstuk gestuurd.

Des te meer verdriet heb ik ervaren toen ik via een intieme bron het bericht ontving dat Henk niet lang meer bij ons zou zijn omdat hij zijn strijd moest opgeven. Wat erg zal het voor hem geweest zijn te moeten ervaren dat een homo sapiens met een ontzagwekkend sterke geest kwaadaardige processen in het lichaam niet kan overwinnen. Toch nog onverwacht overleed hij op 3 juni op 58-jarige leeftijd in huiselijke kring met zijn dierbaren om hem heen. Een humoristisch, aimabel mens en een waardevolle en eerlijke collega is niet meer onder ons. De VLS-leden, het Algemeen Bestuur en ondergetekende zijn Henk veel dank verschuldigd.

Na zijn begrafenis op 8 juni j.l. heb ik namens het VLS-bestuur en de leden zijn echtgenote en dierbaren gecondoleerd. Wij wensen zijn vrouw en familie alle sterkte toe bij het verwerken van dit onuitsprekelijk verlies.

Amir Pool,
waarnemend voorzitter VLS